

løse, men i høj Grad farlige for Landet, fordi de er ganske uforenelige med Hensynet til den nationale Sikkerhed og med de folkeretlige Forpligtelser, der paahviler Danmark som neutral Stat og som Medlem af Folkenes Forbund.

I Betænkningen af 5. Marts 1926 (Tillæg B. 1925—26 Sp. 505 og følgende) bemærker samme Mindretal, at man i 1922 gik den yderste forsvarlige Grænse for Nedsættelser meget nær, og det tilføjes, at den størst mulige Betyggelse mod Landets Inddragen i krigerske Forviklinger skabes ved Opretholdelsen af et efter Landets Evner og Omraade afpasset Forsvarsvæsen, der ogsaa af Hensyn til Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelserne er nødvendigt. Mindretallet ansaa ikke Tilstanden i Verden omkring os saaledes ændret og kunde navnlig ikke se, at Nedrustningen andet Sted i Praksis var saaledes gennemført, at det vilde være tilraadeligt for Danmark *isole-ret* at fortsætte ad denne Vej.

I Landstinget fremsatte Forsvarsministeren, efter at Folketinget den 12. Marts 1926 havde vedtaget Regeringens Lovforslag, den 6. Oktober 1926 det samme Forslag. Et Flertal i det af Landstinget om Sagen nedsatte Udvalg indstillede i Betænkning, afgiven den 1. Juni 1927 (Tillæg B. 1926—27 Sp. 1999), Lovforslaget til Forkastelse.

Lovforslaget blev da paa ny fremsat i Folketinget den 3. Oktober 1929 og henvist til et Udvalg, som den 12. April 1930 aflagde Beretning (Tillæg B. 1929—30 Sp. 2721), i hvilken anførtes, at Udvalgets Overvejelser ikke var tilendebragt.

Atter blev Lovforslaget den 9. Oktober 1930 forelagt Folketinget og af dette henvist til nærværende Udvalg.

Det konservative Folkeparti maa nu som forhen betragte det forelagte Lovforslag som ganske utilstrækkeligt til at opfylde de Krav, der maa stilles til Landets militære Værn. Forsvarets Hovedopgave er at forsvare Danmarks nationale Uafhængighed, beskytte dets Højhedsret og Neutralitet i Overensstemmelse med de gældende folkeretlige Regler og Aftaler, derunder Folke-

forbundspagten, og som særlige Hverv, der paahviler Forsvaret, at sikre Forbindelsen mellem Rigets Dele og Trafikken i Farvandedene, at beskytte danske Handelsskibe, at varetage Fiskeriinspektionen og at vise Flaget i Udlandet o. l. Men til Løsning af disse Opgaver er det forelagte Lovforslag et i enhver Henseende utilstrækkeligt Middel. De efter Forslaget opstillede Styrker har saavel Det konservative Folkeparti som Venstre for saavel Vagtkorpsets som Statsmarinens Vedkommende Gang paa Gang betegnet som ganske utilstrækkelige, baade i kvantitativ og kvalitativ Henseende, hvorfor Lovforslaget ogsaa af begge Partier er blevet betegnet som ikke egnet til Forhandlingsgrundlag.

Med Hensyn til Hovedopgaven mener Mindretallet ikke blot, at Lovforslaget er ude af Stand til at løse de almindelige Forsvarsopgaver, som efter Mindretallets Opfattelse paahviler enhver Nation at løse — hvilket Forslaget dog selv afviser i sin principielle Begrundelse —, men at det end *ikke er i Stand til at imødekomme de Krav, som vore internationale Forpligtelser og vort Medlemsskab af Folkeforbundet paalægger os.*

Om dette sidste Punkt ønsker Mindretallet at gøre nogle principielle Betragtninger gældende. Folkeforbundspagten fastsætter en Række Bestemmelser med Hensyn til Fremme af en almindelig Nedrustning. Maalet er angivet i Folkeforbundspagten, Artikel 8, hvis Hensigt er ved internationale Overenskomster at bringe Rustningerne ned til „den laveste Grænse, som er forenelig med den nationale Sikkerhed og med Haandhævelse ved fælles Virksomhed af de mellemfolkelige Forpligtelser“.

Forbundspagten fastsætter saaledes paa ingen Maade en fuldstændig Afrustning. En saadan vilde ogsaa i Stedet for at fremme Formaalet med Folkeforbundet i Virkeligheden stride imod dets Interesser. Enhver international Retsordning maa regne med en international Ordensmagt, og det har stedse været en Forudsætning, at den af Folkeforbundet tilsigtede Nedsættelse af Rustningerne maatte finde Sted